
BICZOWAĆ SIĘ (4) *vb impf*

się (3), sie (1).

praes 3 pl biczują się (1). \diamond *praet 3 sg m* biczował się (1). \diamond *3 pl m pers* biczowali się (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. biczownik.

Bić biczem samego siebie w celu umartwiania się (4) : *BielKron* 118v; Dla pokutujących co fzli zá nim/ czynił procellie z ípiewanim/ na ktorých fię wízyfcy zá nym idąc biczowali po rámionách gołych wołaiąc *SkarŻyw* 309; *ReszList* 176.

biczować się czym: Ná każdą noc fię biczował powrozkámi *SkarŻyw* 309.

Synonimy: chlustać się, chłostać się.

Cf **BICZOWANIE**. BICZOWANIE SIĘ

HG